

ΕΤΟΣ 59ον

30 Ὀκτωβρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3048)

Η ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅπως εἶναι γνωστό, ἔτυχε μεγάλων ἀποκαλύψεων. Πρῶτα πρῶτα ἦταν κλητός Ἀπόστολος, δηλ. τόν κάλεσε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος στήν πίστη καί στή διακονία τοῦ κηρύγματος. Μετά εἶχε μιά καταπληκτική ἀρπαγή στόν Παράδεισο, ὅπου ἔζησε τά θεῖα· «καί οἶδα τόν τοιοῦτον ἄνθρωπον... ὅτι ἠρπάγη εἰς τόν παράδεισον καί ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα...» (Β΄ Κορ. 12, 3-4). Ἐδῶ εἶναι καί τό θαυμαστό. Παρόλῃς τίς φοβερές ἀποκαλύψεις πού τοῦ χάρισε ὁ Χριστός, δέν εἶχε τήν περιέργεια νά μάθει μέ ποιό τρόπο πραγματοποιοῦνταν. Βίωνε τό γεγονός χωρίς περιέργεια· «...ὁ Θεός οἶδεν» (στίχ. 3). Ἐσ δοῦμε τό πάθος τῆς περιέργειας.

Ἡ θρησκευτική περιέργεια

Ἐπάρχουν μερικά περιστατικά μέσα στή Γραφή πού μάς ἀποθαρρύνουν νά ἔχουμε περιέργεια γύρω ἀπό τά ἀπόρρητα μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ἐσ ποῦμε δύο τρία. Τό πρῶτο εἶναι τό περιστατικό μέ τή Σαμαρείτιδα. Ὅταν ὁ Κύριος τῆς μίλησε γιά τό ζωφόρο ὕδωρ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ Σαμαρείτιδα τοῦ ζήτησε «τοῦτο τό ὕδωρ» (Ἰω. 4, 15). Τότε ὁ Χριστός τῆς ἔκανε μιά παράξενη ἐρώτηση· «ὑπάγε φώνησον τόν ἄνδρα σου καί ἐλθέ ἐνθάδε» (στίχ. 16). Αὐτή ζητοῦσε νά μάθει πῶς θά ἀποκτήσει τό ὕδωρ τό ζωντανό κι ὁ Χριστός τή ρωτοῦσε νά πληροφορηθεῖ πράγματα τῆς προσωπικῆς τῆς ζωῆς. Ἦθελε νά τῆς πει πῶς δέν ἐπιτρέπεται νά ζητάει καί μάλιστα μέ κάποιο ἀπλοϊκό τρόπο νά μάθει τά ἀπόρρητα τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ εἶχε μιά ἁμαρτωλή ζωή. Πρῶτα ἔπρεπε νά διορθῶσει τόν ἑαυτό τῆς καί μετά θά τῆς ἔδινε ὁ Θεός νά ζήσει τά πνευματικά.

Τό ἄλλο περιστατικό. Ἀναφέρεται στόν εὐαγγελιστή Λουκά πῶς ὁ Ἰησοῦς «διεπορεύετο κατά πόλεις καί κώμας διδάσκων» (13, 22). Κατά τή διάρκεια τῆς περιοδείας κάποιος τόν ρώτησε· «Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι;» (στίχ. 23). Ρώτησε μέ ἀφέλεια ἢ καί μέ ἀγωνία, ἐάν θά σωθοῦν λίγοι ἢ πολλοί. Ὁ Χριστός

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9)

«Η δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται»

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρουρεῖ τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαροάνῃ ἐχαλάσθη διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρεи μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν ἄρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλήσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἔμμαντοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φειδόμεν δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσθαι ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατάν, ἵνα με κολαφίσῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

δὲν ικανοποίησε τὴν ἀνώφελη περιέργειά του. Ἀντίθετα τοῦ εἶπε· «ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης...» (στίχ. 24). Τό ἐάν θά σωθοῦν πολλοὶ ἢ λίγοι εἶναι ἀποκλειστικὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα, δικό μας μέλημα εἶναι νά πορευόμαστε τῇ στενῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ καὶ νά ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές Του. Ἡ περιέργεια πού ἔχουμε πολλοὶ ἀπὸ μᾶς νά μάθουμε ποιοὶ θά εἰσελθοῦν στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, δὲν εἶναι κατὰ Θεόν καὶ δὲν μᾶς ἀφορᾷ.

Ἄλλο περιστατικὸ. Εἶναι τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Δὲν μπαίνουμε στὴν οὐσία τῶν ἀποκαλύψεων, ἀλλὰ μόνο στὰ περιστατικά. Γνωρίζουμε ὅλοι μας πὼς δέχθηκε τὴν πρώτη ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ, ὅταν πήγαινε στὴ Δαμασκὸ «ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου» (Πράξ. 9, 1). Ἦταν φορτωμένος μὲ μένος καὶ ἐμπάθεια ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Τότε δέχθηκε τὴ δωρεὰ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν κυριολεκτικὰ μανιασμένος ἐναντίον τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἡ φανέρωση τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν ὠφέλησε καὶ τὸν ἐβλάψε σωματικά. Ἡ ὠφέλεια εἶναι πὼς πίστεψε στὸν Χριστό, ἐνῶ ἡ βλάβη εἶναι πὼς τυφλώθηκε σωματικά. Βλέπουμε πὼς ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐνεργεῖ καὶ ἀρνητικὰ στὸν ἀμαρτωλὸ ἄνθρωπο. Ὅχι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἡ χάρις, ἀλλὰ ἡ ἀμαρτωλὴ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου γίνεται ἀφορμὴ νά ὑποσεῖ καὶ ζημιές. «Πῦρ γάρ ἐστιν τοὺς ἀναξίους φλέγων», ἴσκει τό γνωστὸ τροπάριο γιὰ τὴ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός καί Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι εὐλογητός αἰώνιως, ξέρει ὅτι δέν ψεύδομαι. Εἰς τὴν Δαμασκόν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφρουροῦσε τὴν πόλιν τῆς Δαμασκοῦ, ἐπειδὴ ᾔθελε νά μέ πιάσῃ, ἀλλά μέ κατέβασαν ἀπὸ ἓνα παράθυρο μέσα σέ καλάθι, ἀπὸ τὸ τεῖχος, καί ξέφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του. Τό νά καυχῶμαι λοιπόν δέν εἶναι συμφέρον μου, ἀλλά θά ἔλθω εἰς ὀπτασίας καί ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου. Ξέρω ἓνα ἄνθρωπον χριστιανόν ὁ ὁποῖος πρό δεκατεσσάρων ἐτῶν – εἴτε μέ τό σῶμα, δέν ξέρω εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει – ἀρπάχθηκε ἕως τόν τρίτον οὐρανόν. Καί ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος –εἴτε μέ τό σῶμα εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει – ἀρπάχθηκε εἰς τόν παράδεισον καί ἄκουσε ἀνέκφραστα λόγια τὰ ὁποῖα δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπαναλάβῃ ἄνθρωπος. Δι' ἓνα τέτοιον ἄνθρωπον θά καυχηθῶ, διὰ τόν ἑαυτόν μου ὁμῶς δέν θά καυχηθῶ, παρά μόνον διὰ τὰς ἀδυναμίας μου. Ἀλλά καί ἐάν θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνόπτος, διότι θά πῶ τὴν ἀλήθειαν, τό ἀποφεύγω ὁμῶς μήπως μέ θεωρήσῃ κανεῖς ἀνώτερον ἀπὸ ὅ,τι βλέπει σ' ἐμέ ἢ ἀκούει ἀπὸ ἐμέ. Καί διὰ νά μή ὑπερηφανεύωμαι διὰ τὰς πολλὰς ἀποκαλύψεις, μοῦ ἐδόθηκε ἓνα ἀγκάθι εἰς τό σῶμα, ἓνας ἄγγελος τοῦ Σατανᾶ, διὰ νά μέ ραπίζῃ, διὰ νά μή ὑπερηφανεύωμαι. Τρεῖς φορές παρεκάλεσα τόν Κύριον γι' αὐτό, διὰ νά φύγῃ ἀπὸ ἐμέ. Καί μοῦ εἶπε, «Σοῦ εἶναι ἀρκετὴ ἡ χάρις μου, διότι ἡ δύναμις μου φανερῶνεται τελεία ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἀδυναμία». Πολύ εὐχαρίστως λοιπόν θά καυχηθῶ μᾶλλον διὰ τὰς ἀδυναμίας μου, διὰ νά κατασκηνώσῃ εἰς ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθην. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Θεῖα Εὐχαριστία. Ἀργότερα, ὅταν πλέον ὁ ἀπόστ. Παῦλος εἶχε γίνῃ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, ἀνέβηκε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ καί δέν ἔπαθε τίποτε. Ἡ ἀποκάλυψη τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, δηλ. τοῦ Χριστοῦ, ἦταν τῆ δευτέρῃ φορά χαραιοῖός.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς θρησκευτικῆς περιέργειας

Βλέπουμε πὼς ἡ φιλοπερίεργη αὐτὴ διάθεση δέν ὠφελεῖ τόν ἄνθρωπο. Ἀντίθετα πάρα πολλὰς φορές τόν φέρνει σέ δύσκολες πνευματικές καταστάσεις. Δέν ἐπιτρέπεται σέ μᾶς νά βάζουμε στήν κόλαση ἢ στόν Παράδεισο τοὺς ἀνθρώπους ἀνάλογα μέ τὴν ἐκτίμησή μας. Εἶναι πολύ ἄσχημη καί ἀθεολόγητη ἡ συνήθειά μας νά προηλαβαίνουμε τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ καί νά βγάζουμε συμπεράσματα γιὰ ἀνθρώπους, ἔστω κι ἂν γνωρίζουμε τίς διάφορες ἀμαρτίες καί παραβάσεις τους. Ἔστω ἂς ἀφήσουμε τόν Θεό νά κρίνει.

Ἀκόμη δέν εἶναι ὠφέλιμο πνευματικά νά διερευνοῦμε τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ καί νά θέλουμε νά μάθουμε ἀκόμη καί λεπτομέρειες. Τό δικό μας χρέος

30 Ὀκτωβρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ.
Ζηνοβίου καί Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα καί Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστ.: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ις΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Νοεμβρίου, Ζ΄ ΛΟΥΚΑ.
Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16 -20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π΄ 41-56.

εἶναι νά μάθουμε ἐκεῖνα πού χρειάζονται γιά νά σωθοῦμε. Τά ἄλλα ὅπως π.χ. πόσοι εἶναι οἱ ἄγγελιοι, πῶς δημιουργήθηκαν ἢ πῶς ὁ ἄρτος καί ὁ οἶνος γίνονται σῶμα καί αἷμα Χριστοῦ, ἢ πότε θά γίνει ἡ Δευτέρα Παρουσία καί πολλὰ ὅμοια δέν ἀνήκουν στήν ἀνθρώπινη γνώση, ἀλλὰ στή θέληση τοῦ Θεοῦ καί στίς ἐνέργειές Του.

Ἐμεῖς νά φροντίζουμε νά ζοῦμε μέ μετάνοια καί νά ζητᾶμε νά μάθουμε τί θέλει ὁ Θεός ἀπό μᾶς κι ὄχι νά διερευνοῦμε τά κρίματα τοῦ Θεοῦ καί νά προσδιορίζουμε τίς ἐνέργειές Του. Ἐάν εἴμαστε φιλοπερίεργοι, θά πέσουμε ἔξω. Ἐάν εἴμαστε ταπεινοί, θά ζήσουμε πολλὰ ἀπό τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδ. Ἰ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Τά μαθήματα γίνονται στήν Αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰ. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη), ἀπό τόν Νοέμβριο ἕως τόν Ἰούνιο, τῆ δευτέρη Δευτέρα κάθε μήνα, ἀπό τίς 6:30 ἕως 8:30μ.μ.

- *Ἐναρξη μαθημάτων*: Τῆ Δευτέρα 14 Νοεμβρίου 2011, θά γίνει ὁ Ἅγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.
- *Πληροφορίες*: Καθημερινά, ἀπό 8:00 π.μ. ἕως 2:00 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατήχησης καί Νεότητος καί κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου (Ἰωάν. Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272347 - 346).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἰ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὅποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἰ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---